Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2018-213
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 17 februari 2017
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 3 april 2018
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Wat betreft de stelling van Consument dat sprake is van overcompensatie omdat voor de rentebedenktijd een opslag in rekening wordt gebracht en daarnaast, als het rentecontract tussentijds wordt opengebroken, ook een boeterente moet worden betaald, overweegt de Commissie als volgt. Consument heeft niet gekozen voor het openbreken van het rentecontract. Consument heeft gebruik gemaakt van de rentebedenktijdoptie. Gegeven deze feiten is het individuele en daarmee contractuele belang van Consument bij dit klachtonderdeel komen te vervallen, reden waarom dit onderdeel van de klacht als ongegrond moet worden aangemerkt. Daarbij komt dat gesteld noch gebleken is dat Consument schade heeft geleden doordat hij zijn rentecontract niet eind 2016 heeft kunnen openbreken op de door hem gewenste voorwaarden. Wat het onderdeel van de klacht gericht op het delen van de aan het beleid ten grondslag liggende overwegingen betreft, wordt het volgende overwogen. Partijen zijn destijds overeengekomen dat bij het tussentijds openbreken van het rentecontract een vergoeding moet worden betaald over de resterende rentevastperiode waaronder ook de rentebedenktijd. Een afspraak waarvan de Bank niet wil afwijken. Ook al is de informatiebehoefte van Consument over het hieraan ten grondslag liggende beleid voorstelbaar, van enige gehoudenheid van de Bank tot het geven van een nadere toelichting is geen sprake. De Bank wordt overigens verzocht nota te nemen van de door Consument ervaren bejegening.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken en de daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft in 2012 een hypothecaire geldlening bij de Bank afgesloten.

2.2 Aan een leningdeel met als ingangsdatum 1 mei 2012 was een rentevastperiode gekoppeld van zeven jaar waarvan de laatste twee jaar met rentebedenktijd. De rentebedenktijd is derhalve ingegaan op 1 mei 2017 en zal eindigen op 1 mei 2019.

2.3 Consument heeft eind 2016 via de website van de Bank berekend hoe hoog de boeterente zou zijn in het geval het hiervoor bedoelde rentecontract tussentijds zou worden opengebroken. Consument heeft toen vastgesteld dat de boeterente ook over de periode van de rentebedenktijd wordt berekend.

2.4 Consument heeft in mei 2017 van de rentebedenktijd mogelijkheid gebruik gemaakt en de rente opnieuw vastgezet. De Bank heeft voor de ontstane vertraging in de uitvoering van de rentekeuze Consument een financiële tegemoetkoming ziend op de periode vanaf 1 mei 2017 aangeboden.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat de Bank:
i: hem, in het geval het berekenen van de vergoeding zich ook uitstrekt over de rentebedenktijdperiode, bij een eventueel nadelig verschil bij later omzetten, zal compenseren, en
ii: haar aan dit beleid ten grondslag liggende overwegingen zal delen.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. In de leidraad van de AFM over boeterente is in een op pagina 6 opgenomen voetnoot (1) over 'rentebedenktijd achteraf' waarvan in dit geval sprake is het volgende vermeld "*Wanneer de klant voor een 'rentebedenktijd achteraf' heeft gekozen, heeft de klant de mogelijkheid om de rente gedurende deze rentebedenktijd aan te passen. Omdat dit er in de praktijk voor zorgt dat de consument tijdens de rentebedenktijd vergoedingsvrij kan aflossen, kan deze periode ook niet worden meegenomen in de berekening van het financieel nadeel".*

3.3 In de hiervoor geciteerde voetnoot wordt naar de mening van Consument zijn stelling, dat voor het berekenen van een vergoeding de rentebedenktijd niet mag worden betrokken, bevestigd. Daarbij komt dat de Bank in deze procedure heeft aangevoerd dat bij een verzoek tot algehele vervroegde aflossing over de rentebedenktijd geen vergoeding meer zal worden berekend.

3.4 Consument heeft aansluitend hierop betoogd dat zijn klacht kan worden ondervangen als het begrip 'algehele vervroegde aflossing', ook een renteherziening omvat.

Voor het geval deze interpretatie onjuist wordt geacht dan is Consument van mening dat de Bank, bij een renteherziening vóór de ingangsdatum van de rentebedenktijd, een vergoeding in rekening brengt die hoger is dan het door de Bank geleden financiële nadeel.

3.5 Consument heeft voorts gesteld dat sprake is van overcompensatie door de Bank door naast de opslag vanwege de rentebedenktijd ook een boete in rekening te brengen.

3.6 Consument heeft zich verder beklaagd over de wijze waarop door de Bank in de klachtprocedure is opgetreden. De Bank heeft gemeend te kunnen volstaan met een verwijzing naar de toepasselijke voorwaarden waarmee Consument bekend is en een verwijzing naar haar beleid zonder dit laatste van een nadere toelichting te voorzien. Een manier van reageren die door Consument als enigszins arrogant is ervaren.

3.7 Gaandeweg de onderhavige klachtprocedure heeft Consument gebruik gemaakt van de rentebedenktijdoptie. Consument heeft zich beklaagd over de procedurele afwikkeling van die gemaakte keuze.

Verweer Bank

3.8 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Ter beoordeling ligt onder meer de vraag voor of de Bank bij het vaststellen van een vergoeding voor het tussentijds openbreken van een rentecontract van de juiste maatstaven is uitgegaan. De Commissie overweegt als volgt.

4.2 Consument heeft een beroep gedaan op de Leidraad van de AFM gedateerd 20 maart 2017 (verder te noemen Leidraad AFM) met als onderwerp de te betalen vergoeding voor de vervroegde aflossing van de hypotheek of te wel een hypothecaire geldlening (verder ook de geldlening).

4.3 In de Leidraad AFM wordt van een algehele aflossing van de geldlening uitgegaan. Met andere woorden, een geldlening wordt naar een andere geldverstrekker overgesloten.

4.4 Van een dergelijke situatie is in casu geen sprake. Dit leidt ertoe dat de Leidraad AFM toepassing mist. De vordering van Consument kan derhalve niet op die grond worden toegewezen. De Commissie laat in het midden of aan Consument een beroep op de leidraad toekomt, nu met de met de Bank gesloten overeenkomst dateert van voor de implementatie van de MCD in de Nederlandse wet- en regelgeving (juli 2016).

4.5 Wat betreft de stelling van Consument dat sprake is van overcompensatie omdat voor de rentebedenktijd een opslag in rekening wordt gebracht en daarnaast, als het rentecontract tussentijds wordt opengebroken, ook een boeterente moet worden betaald, overweegt de Commissie als volgt.

4.6 Consument heeft niet gekozen voor het openbreken van het rentecontract. Consument heeft gebruik gemaakt van de rentebedenktijdoptie. Gegeven deze feiten is het individuele en daarmee contractuele belang van Consument bij dit klachtonderdeel komen te vervallen, reden waarom dit onderdeel van de klacht als ongegrond moet worden aangemerkt. Daarbij komt dat gesteld noch gebleken is dat Consument schade heeft geleden doordat hij zijn rentecontract niet eind 2016 heeft kunnen openbreken op de door hem gewenste voorwaarden.

4.7 Wat het onderdeel van de klacht gericht op het delen van de aan het beleid ten grondslag liggende overwegingen betreft, wordt het volgende overwogen. Partijen zijn destijds overeengekomen dat bij het tussentijds openbreken van het rentecontract een vergoeding moet worden betaald over de resterende rentevastperiode waaronder ook de rentebedenktijd. Een afspraak waarvan de Bank niet wil afwijken. Ook al is de informatiebehoefte van Consument over het hieraan ten grondslag liggende beleid voorstelbaar, van enige gehoudenheid van de Bank tot het geven van een nadere toelichting is geen sprake. De Bank wordt overigens verzocht nota te nemen van de door Consument ervaren bejegening.

4.8 Wat de uitvoering van de gemaakte rentekeuze betreft wordt, tot slot, overwogen dat naar het oordeel van de Commissie het door Consument geleden financiële nadeel is gecompenseerd.

4.9 Gelet op het vorenstaande dient de conclusie te luiden dat de klacht van Consument ongegrond moet worden geacht en de daarop gebaseerde vordering niet voor toewijzing in aanmerking kan komen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.